

האריס: חשבונות...

שים התרוממו, העיניים העיפו מבט בוהה לכל הצדדים וכולם הלכו הכיתה. העפנו מבט אחרון בפורשים, ושמנו לב לעובדה מזוהה: לא נראה ביניהם אפילו יהלומן אחד.

כנראה שאלה לא התאושו עדיין מאז המכירה הפומבית של הציורים, שנערכה בקינגס קלאב לפני שבועיים.

כדי לבדר את רוחם של ווכשי הסיפ רונים. השחורים שרו יגאל בשן. חוה אל-ברשטיין וצמד הפרברים, והכל מפני שי יהורם גאון הפאטרייט, שעמד להופיע, התנדב לנסוע להיילים בתעלה. רומי שניידר שלפה בעזרתו של טופול את המספרים הזוכים בהגולה, אך בשלב זה כבר נימנם רוב הקהל, ואפילו הזכיות שכללו שבועיים נופש במאירוקה, לא הוציאו אותו משלחתו. הערב בוודאי היה נמשך כך עוד ועוד, לולא פצחה התזמורת בניגון רועש. הרא

הפכו קשוחים בזמן האחרון שזה נורא. רחבעם (גאנדי) זאבי ישב בשקט בצד השני והקשיב בתשומת לב לנאומים, בין כף מרק פטריות אחת לשנייה. טופולנו האחד והיחיד, מסופר וממורק, הקסים בנושלי: טיות את העשירים ועזר לעזויה רפופרט בדברי בדיחותא. אחרי המרק החלו היפהפיות למכור כרטיסי הגרלה, ואחרי הפודינג הגיע תור ה: נאומים. בין נאום ברכה אחד לשני דיבר יששכר גואטה, בחור עיוור שנעזר על ידי המוצי

רקאנאטי: חתיכות מוכרות

חות מדי ולא יותר מדי

המזוודה של הדיפלומטית

צופות הנדהמות, צעדה לעבר הפתח ונעלה מה באדישות בחשכת הליל...

בפעולה

אחרי

רושל פראנק היא בחורה שממנה, שעל כרטיס-הביקור האלגנטי שלה כתוב: עורי כת לענייני חברה של הדיפלומטיק אובובר של ישראל.

או לא פלא שהיא רגילה לאירועים חב-רתיים מהדרגה הראשונה, ושהיא שוחה בים הדיפלומטיה כצלופח.

כדי שיהיה לה נוח לשחות, המציאה רושל שיטה מקורית ביותר: לנשף החרייא-טי נכנסה רושל, לבושה בתליפה צנועה ביותר, ובידה מזוודה משובצת אדום וירוק עם ריצ'רץ מסביב. היא נעלמה מייד עם מיטענה במעמקי חדר הטואלט של

לפני

הגברות, ובמשך רבע השעה הבאה לא היה זכר לא רושל ולא למזוודה, אבל כל גברת שנכנסה לחורי הנוחיות יצאה משם בפנים נדהמות ובהבעה מזוזה ביותר.

ברגע האחרון, כשהקהל כבר נכנס לאור, למ, הופיעה רושל שוב בתוך שימלת ערב ארוכה וחגיגית מאוד מאוד, ובידה המזוודה עם הריצ'רץ. היא הפקידה את המזוודה במלתחה, והוציאה אותה משם שוב רק בסוף הערב. יחד איתה נעלמה לרבע שעה נוספת בחדר הטואלט, ולבסוף הופיעה לבושה בחליפתה הצנועה, ובידה המזוודה המשובצת עם הריצ'רץ.

היא התעלמה מפיותיהן הפעורים של ה:

דון, כדי שכולם יראו איך עוזרים לנוקקים. כנראה שמתן בסתר אינו שיטה מקובלת על הפילנטרופים המודרניים. אך מי אנחנו שנאמר לפילנטרופים איך לנהל את העסקים שלהם, מה עוד שהתוצאה הסיפית היא עור רה למי שצריך.

שבועיים נופש

במאירוקה

עם הקפה נערכה מכירה פומבית. ראש חנית ופגיון בני 3500 שנה תרומתו של משה דיין בצירוף כרטיס ביקור, נמכרו ב-16 אלף לירות. אחר-כך נמכרו סיפרונים שחורים וקטנים ובהם חתימות כל חברי הממשלה היוצאת. כל סיפרון כזה נמכר ב-100 לירות שטרלינג, כתשע מאות לירות שלנו. מי שלא התנדב לקנות, נודב ובין המנדבים בלט דיאל רקאנאטי, ממנהלי בנק דיסקונט. הוא עילעל בזכיתו בפרצוף מהורהר: יש לנו הרגשה שאת החתימות האלה הוא כבר ראה פעם.

גודיק

יעקובסון

יה-לב